

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֶׁת תּוֹרִיעַ-מִצְוֵרַע כ"ה נִיסָן ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

אנו לומדים הלכות רבות על דברים שגורמים לאדם להיות טמא, ואיך הוא נהיה טהור אחר כך. בזמן בית המקדש, אם אדם היה נטמא, הוא לא יכל להכנס לבית המקדש. בימינו, איננו שומרים את מרבית ההלכות של טמאה וטהרה, רבנו טמאים עכשיו, אבל באשר משיח יבא, נוכל להיות טהורים שוב!

אם אמא יולדת תינוק, היא נהיית טמאה. אם זה בן, היא נהיית טמאה למשך שבוע, אחר כך ביום השמיני, עורכים לתינוק ברית, והיא יכולה ללכת למקוה, אבל היא עוד לא טהורה. היא צריכה להמתין ארבעים יום אחרי שהבן נולד לפני שהיא יכולה להכנס לבית המקדש ולהקריב קרבנות.

אם זו תינוקת, האמא ממתינה שבועים לפני שיכולה ללכת למקוה ולהטהר. עליה להמתין עד שיעברו 70 יום, לפני שיכולה להכנס לבית המקדש.

ואז היא מקריבה קרבנות מיחדים לה' (אם יש באפשרותה לעמוד בזה מבחינה כלכלית, היא מקריבה כבש ועוף, ואם לא, היא יכולה להביא 2 עופות).

בנוסף מתחילים ללמד על צרעת:

ה' אמר למשה רבנו שישנו סוג של מחלה רוחנית הנקראת צרעת. אדם יכול לקבל צרעת בגלל ההתנהגות שלו- אם הוא בעל גאווה או מדבר לשון הרע.

צרעת נראת כמו כתמים לבנים על גופו של אדם. לכן אם אדם מוצא כתמים לבנים על העור הוא צריך לפנות לכהן לבדוק אם זו צרעת.

לעתים הכהן יכול לראות מייד אם זו צרעת (אם השער בנקדה הלבנה גם הוא הפך לבן), והאדם נהיה טמא. בזמנים אחרים, הכהן אומר שהאדם צריך להמתין בהסגר- במקום שבו נמצא לבדו למשך שבוע, ואז הכהן יוכל לראות אם זה נראה כמו צרעת או שהכתם נעלם.

ישנם הלכות רבות שהכהן צריך לדעת על מנת להחליט אם משהו הוא באמת צרעת או לא, הרבה מההלכות האלו מופיעות בחמש הימים.

תהלים / יום כ"ה לחדש פֶּרֶק קי"ט מַחֲצִית ראשונה

התהלים היומי הוא פֶּרֶק קי"ט. הפֶּרֶק האָרֶךְ בְּיִתְרָה בְּתֵהֵלִים. הוא כֹּה אָרוֹךְ עַד שֶׁאֶפְלוּ אֵינָנוּ אוֹמְרִים אֶת כָּל הַפֶּרֶק הַיּוֹם, רַק אֶת הַמַּחֲצִית הָרִאשׁוֹנָה.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר "טוֹב לִי תוֹרַת פִּי מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף". הַרְבֵּי מַסְבִּיר מֵהִי הַסֵּבָה שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר לָנוּ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַדְּבָר הַיָּקָר בְּיִתְרָה. דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הִיָּה לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְזָהָב. הוּא הִבִּין מֵהִי זֶה לִהְיוֹת בְּעַל רְכוּשׁ. לָכֵן דּוֹקָא דָּוִד הַמֶּלֶךְ יָכוֹל לומר לָנוּ שֶׁאֶפְלוּ כְּשֵׁישׁ לְאָדָם הַרְבֵּה זָהָב וְכֶסֶף, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת וּלְהִרְגִישׁ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַדְּבָר הַיָּקָר בְּיִתְרָה.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פֶּרֶק מ"ב (כ"ה נִיסוֹן שָׁנָה פְּשוּטָה)

כָּל יְהוּדֵי מְקַבְּלִי יִרְאֵת שָׁמַיִם מֵהַנְּשֻׁמָּה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּמֵהַנִּיצוּץ שֶׁל שְׁקִיָּם בְּכָל דּוֹר אֲצֵל נְשִׂיא הַדּוֹר, אֵף עַל פִּי כּוֹ, עֲדִין צְרִיכִים לְעַבֵּד בְּכַח עֲצָמוֹ עַל מְנַת לְהִרְגִישׁ זֹאת. בְּגִלְל שֶׁהַנְּשֻׁמָּה נִמְצָאת בְּגוֹף, שֶׁאֵינָנוּ רְגִיל לְחַשֵּׁב עַל ה', יָכוֹל לִהְיוֹת קָשָׁה לְהִרְגִישׁ יִרְאֵת שָׁמַיִם.

יִשְׁנֵם שְׁנֵי דְבָרִים שֶׁיְכוּלִים לְסַיֵּעַ לְחוּשׁ יִרְאֵת שָׁמַיִם אֶפִּילוּ שֶׁהַנְּשֻׁמָּה נִמְצָאת בְּגוֹף :

1. לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל עֲנָוָה, אֶת הַמִּחְשָׁבוֹת שֶׁהַאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן לִמַּד כָּבָר בְּפֶרֶק כ"ט כְּסִגְלָה בְּמַצָּב שֶׁבּוּ יֵשׁ טַמְטוּם הַלֵּב.

2. הַשְּׁנֵי – לְחַשֵּׁב אִיךָ ה' מְשַׁגֵּיחַ, וְהַדְּבָר יְעוֹרֵר בְּנוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם. יִתְכַּן וְיִהְיֶה קָשָׁה לְאָדָם אִם הוּא עֹבֵר עֲבֵרוֹת מְסִימוֹת, אֲבָל צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ וּלְלַמֵּד וּלְחַשֵּׁב עַל כֶּף שֶׁה' מְשַׁגֵּיחַ וּמְסַתְּבֵל עַד שֶׁיִּרְגִישׁ כֶּף. (הַאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן קוֹרָא לְזֶה יִגִּיעַת הַנַּפֵּשׁ)

אִם הוּא בְּאִמְתָּ מִתְאַמֵּץ, הוּא יִצְלִיחַ, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמִים אוֹמְרִים: "יִגְעַת וּמְצָאתָ תֵּאֱמִין".

אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁאוֹצֵר טְמוֹן בְּאֲדָמָה בְּמִקּוֹם מְסוּיָם, הוּא יַחְפֹּר וְיַחְפֹּר לְלֹא הַפְּסָקָה עַד שֶׁיִּמְצָא אוֹתוֹ. אֶפִּילוּ שֶׁזֶה יִקַּח זְמַן, וְזוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁזֶה שֵׁם וְשׁוֹהֵ אֶת כָּל הַהִשְׁקָעָה שְׁלוֹ. כֵּן הַדְּבָר גַּם עִם יִרְאֵת שָׁמַיִם. יוֹדֵעַ שֶׁישׁ אוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, טְמוֹן בְּתוֹךְ כָּל נִשְׁמָה. אִם מִמְשִׁיכִים לְחַפֵּר עַל יְדֵי שְׁחוּשָׁבִים שֶׁה' תְּמִיד נִמְצָא וּמְשַׁגֵּיחַ עַל כָּל אֶחָד נִמְצָא אֶת הָאוֹצֵר!

יִרְאֵת שָׁמַיִם שֶׁתִּמְצָא תְּהַפֵּךְ לִהְיוֹת פְּעִילָה, וְתַעֲזֹר לִיהוּדֵי לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן ה'.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ה נִיסוֹן

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הָעֲשִׂירִי לְעֵמָר

תְּאָרוּ לָכֵם אִם רְאִיתֶם אָדָם שֶׁהוּא צִיר טוֹב מְאֹד שֶׁמְצִיר צִיּוּרִים מְקַסִּימִים. הֲאִם הֵייתֶם חוֹשְׁבִים שֶׁיָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁפְּתָאִם הוּא יִתְחִיל לְעַבֵּד כְּמִנְהַל הַמַּחֲסוֹן שֶׁל הַסּוֹפְרִמְרָקֵט הַסְּמוּדִי?
בְּטַח תִּחְשְׁבוּ שֶׁזֶה טְפָשִׁי. הוּא יָכוֹל לְצִיר כְּאֵלוֹ צִיּוּרִים מְדֵהִימִים לְסַפְרִים, לְבִתֵּי סֵפֶר, לְמַכּוֹר תְּמוּנוֹת, לֹא לְעַבֵּד בַּסּוֹפְרִמְרָקֵט!

כְּמוֹכֵן, הָעֲבוּדָה שֶׁם הִיא מְאֹד חֲשׁוּבָה, אֲבָל מִי שֶׁהוּא צִיר, זֶה אֵינָה הָעֲבוּדָה הַנְּכוֹנָה עֲבוּרוֹ.

בְּ"הַיּוֹם יוֹם" שֶׁל הַיּוֹם הַרְבֵּי אוֹמֵר לָנוּ עַל כֶּף:

לְכָל אָדָם יֵשׁ עֲבוּדָה מְיַחֶדֶת, דְּרָךְ מְיַחֶדֶת עֲבוּרוֹ לְעַבֵּד אֶת ה'. ה' רוֹצֵה שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכָל הַכְּשָׁרוֹנוֹת (הַדְּבָרִים שֶׁאֵנוּ טוֹבִים בָּהֶם) וּבְכָל הַכּוֹחוֹת שֶׁלָּנוּ כְּדֵי לְעַבֵּד אוֹתוֹ. אִם אָדָם יָכוֹל לְלַטֵּשׁ יְהִלּוּמִים וּבְמִקּוֹם זֶה הוּא אוֹפֵה לְחָם, הוּא לֹא עוֹשֶׂה אֶת הַדְּבָר הַנְּכוֹן.

במובן שאופה לחם הוא תפקיד מאוד חשוב, אבל אם הוא יכול לעשות את העבודה העדינה והמיחדת של לטוש יהלומים, שמרבית האנשים אינם יכולים לעשות אותה, זה התפקיד והשליחות שלו.

אם אדם יכול לעשות עבודה קשה עבור ה' ובמקום זה עובד בעבודה קלה, אפלו אם היא נחוצה, עבור אותו אדם זוהי "עברה".

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קס"ז

המצוה היומית, **מצוות לא תעשה קס"ז** היא שכהן גדול צריך להזהר שלא להזיז או לנגוע במשהו שהוא יכול לקבל ממנו טמאת מת (אמנם המצוה דומה למצוה אותה למדנו אתמול, אבל הרמב"ם מסביר שמדובר כאן בשתי מצוות שונות, לא להיות במקום שיכול לטמא אותו ולא לנגוע או להזיז משהו שיכול לטמא אותו)

רמב"ם / הלכות אבל פרקים ו', ז', ח'

הרמב"ם היום מלמד את ההלכות של אדם האבל אחר קרובו שנפטר. בקרוב ממש כאשר משיח יבוא, לא תהיה עוד סבה לה' לקחת נשמה מהגוף.

ובעצם, ה' יחזיר את כל הנשמות בגוף הראוי להן בתחית המתים

דרכי החסידות / הכרת הטוב

בכ"ה ניסן, אחרי מלחמת המפרץ שהיתה בארץ ישראל בשנת תנש"א (הסתיימה בפורים) הרבי אמר שיחה לפני האורחים שבאו לחג הפסח. הרבי אמר תודה גדולה לה' ודבר על כל הנסים שה' עשה. הרבי אמר שאנו לא צריכים להתבייש לרקד כדי להראות לה' עד כמה אנו רוצים להודות לו.

אנו יכולים ללמד מכוך שבאשר ה' מחולל נסים עבורנו ובמיחד ליהודים רבים, עלינו להראות לה' את הכרת הטובה והתודה שלנו.

~

בתנ"ך לומדים על המלך חזקיה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים שה' רצה לעשותו משיח! ה' לא עשה זאת לבסוף כיון שחזקיה לא הודה לה' כראוי על הנסים שה' עשה במפלת סנחריב הרשע.